

Imødekommen, regnet efter sunde Forhold, med Hensyn til det Forslag, der var fremsat. Tilbage er kun Ændringsforslag Nr. 3, stillet af det radikale Mindretal ved tredje Behandling. Det gik ud paa, at Staten enten skulde have Andel i det Udbytte, som Foretagendet maatte give — her er der ikke vist den mindste Imødekommen —, eller, hvis Foretagendet gik fra Haand til Haand, skulde have Andel i den Afstaaelsessum, der blev udbetalt. Heller ikke her er der sket nogen som helst Forandring.

Det forekommer mig derfor ikke at være rigtigt, at man endevender Sagen i den Grad, at man siger, at det er et helt andet Lovforslag, der paa disse Punkter foreligger til Bedømmelse, end det, der har foreligget. Det er en ærlig Sag, hvis de Herrer ere komne til den Anskuelse, at de bør stemme for Lovforslaget, det behøver ikke at besmykkes, navnlig ikke paa den Maade, at man siger om andre, der arbejdede med paa den samme Sag, at de have været i Uoverensstemmelse med hverandre. Jeg tror, at alt det, der er sket, er, at den ærede Ordfører for det radikale Parti i det høje Landsting (Brandes) har haft større Evne til at overbevise sine Meningsfæller end Partiets ærede Ordfører hernede. Jeg vilde ønske, at det var hernede, det var sket, jeg havde undt den ærede Ordfører det, og hvis jeg maatte give ham et kollegialt Raad, skulde det være, at han skulde sætte lidt mere Myndighed ind i et saadant Tilfælde, saa var det ogsaa nok gaaet hernede.

Som sagt, jeg udtaler min Glæde over, at vi nu ere naaede saa vidt, at alle Partier med Undtagelse af det socialdemokratiske kunne stemme for det forelagte Lovforslag. Da vi saaledes forhaabentlig nærme os Afslutningen af Rigsdagens Arbejde i denne Sag, skal jeg blot fremkomme med en enkelt Oplysning, der maaske vil have nogen Interesse for de ærede Medlemmer, der interessere sig for Sagen, nemlig at der siden sidste Behandling er indgaaet en Indberetning fra Konsulen i Vera Cruz, som til Udenrigsministeriet paa Forespørgsel har svaret, at hvis der for Benyttelsen af Kanalen bliver sat passende Takster — han nævner $\frac{1}{2}$ —1 Dollar pr. Ton —, venter han, at allerede i det før-

ste Aar ca. 10 Mill. Nettotons ville komme til at passere Kanalen. Han henleder Opmærksomheden paa, at der er ikke mindre end 12 latinsk-amerikanske Lande med en nu højst afsides Beliggenhed, der ville have Interesse i det foreliggende Foretagende i et saadant Omfang, at medens man regner, at deres Handelsforbindelse med Omverdenen — ikke indbyrdes — nu andrager omtrent 500 Mill. Dollars, antager man, at den i Løbet af faa Aar vil kunne naa op til at dreje sig om henved 1,000 Mill. Dollars. Han ender sin Indberetning med at udtale, at det bør være vejledende for Danmark, hvad der foregaar med Hensyn til Panama-Kanalen, og at Feltraabet bør være: Vær klar til at tage imod Kanalen! Jeg har ønsket at fremhæve dette, fordi det har sin Betydning, idet jeg mener, at medens man paa den ene Side ikke maa være for sangvinsk, maa man paa den anden Side heller ikke være for pessimistisk. Jeg tror, at Sandheden her som i Almindelighed vil ligge midt imellem. Jeg udtaler min Glæde over, at vi have haft baade en Minister og Koncessionssøgere, som have haft det samme Feltraab, der har lydt til os ude fra, og jeg vil slutte med at ønske Held for Foretagendet, idet jeg helt kan slutte mig til, hvad der blev udtalt af en af Ordførerne oppe i det høje Landsting, at hvis Foretagendet lykkes, vil det være i højeste Grad til Ære for den Minister og den Regering, der have haft Lejlighed til at arbejde med Sagen, og sidst, men selvfølgelig ikke mindst, for de Mænd, der sammen med Ministeren have fostret Tanken.

Ivar Berendsen: Mellem min Fremstilling af, hvad der er foregaaet i denne Sag, efter at vi havde haft den til tredje Behandling, og den højtærede Finansministers Svar til mig er der ingen anden Forskel end Betoningen. I Realiteten vare min Fremstilling og den højtærede Finansministers Svar kongruente, saa kongruente, at jeg med fuld Sikkerhed kan sige, at ifald det radikale Parti ikke havde faaet de Indrømmelser, som vi have faaet, vilde vor Ordfører i Landstinget ikke have anbefalet at stemme for Lovforslaget og ej heller jeg som Ordfører i Folketinget.